

Sicalipsi sota Dossa

El cotxe de luxe de la Casa de Caritat
roda entre la quisor de la pluja fina,
de la boira del cel i del fangueig del
carrev. Va lentament, com si hagués
sortit massa d'hora de la cotxeria. Un
cotxe de morts, quan plou, és més entris-
tidor que mai. Sembla que el perseguei-
xen les llàgrimes de tots els que ha dei-
xat plorant dintre les cases i dels que
han de plorar i plouen esperant-lo. Tota
la seva majestat funerària rellin eixa-
morada, sota la celistia fosforescent.

Els dos lacais, esquena contra esquena,
avouçats de canes, reuen, aixoplugant-se
davant del Dossa. Llurs barrets de copal-
ta amb escarapel·la, en posició oblíqua

divergent, rasquen el trespol enfarbala-
nat de brodades d'auvades. La satis-
facció de l'home que no es mulla i fa
el seu fet - a desgrat de tot qualifi-
catiu escaient, aplicable a lacais fune-
raris, considerats impassibles - es reflec-
teix en llurs personies.

Per a matar l'avoriment del ca-
mi llegeixen uns paperots. Jo sento
una gran curiositat de saber què lle-
geixen. Evidentment no és en va in-
formar-se del que es pot llegir en un
lloc com aquell; evidentment, ningú no
ha esbrinat encara quines lectures són
les preferides dels lacais de la mort, en
funcions; evidentment en trobo en si-
tuació de descobrir quins sentiments i

quines pensades d'ansen i vivifiquen la
 plataforma del vehicle funerari mi-
 nuts abans d'ocupar-la un cadàver.

I bé: l'un llegia un periòdic sica-
 líptic el nom del qual hem jurat no
 pronunciar; l'altre, el que ens venia
 d'esquena, una fulla d'aspecte sospi-
 tò. Juriem que era un verset eròtic.
 El títol estava ocult en els plec de
 l'esclavina i per consegüent roman-
 dia en el misteri, com tantes coses
 transcendents que mai persona nada
 arribarà a conèixer. Ah, si per una
 d'aquelles contingències, no probables, la
 facultat de pressentir no s'estrou-
 qués amb la vida!
